

[Glistrup]

Det er kun ved, at virksomhederne bliver konkurrencedygtige, vi kan få arbejdsløsheden afskaffet her i Danmark.

Men endnu værre bliver det, når vi går videre i de tekniske enkeltheder i lovforslaget, for dér var det jo ikke rigtigt, hvad hr. Kaj Poulsen forsøgte at forklare i forbindelse med den artikel, som hr. Kaj Hansen har skrevet i Fyens Stiftstidende i går. Hr. Kaj Hansen har så åbenbart ret i det, han har skrevet, for hr. Kaj Hansen har jo ikke skrevet noget som helst andet end det, der står i det lovforslag, der bliver vedtaget her i folketinget på fredag. Der står i den foreslåede § 75 c, stk. 1:

»Det er en betingelse for at bevare ret til efterløn, at medlemmet i efterlønsperioden ikke har haft erhvervsarbejde, herunder ikke-indtægtsgivende arbejde, af større omfang end sammenlagt 200 timer inden for de sidste 12 måneder.«

Med andre ord: kan man fange en eller anden, som man ikke kan lide, inden for arbejdsløshedskassensystemet og sige: nu finder vi en vilkårlig 12 måneders periode fra den 17. maj det ene år til den 16. maj det næste år, hvor vi kan påvise – eller udstede en formodning om – at du har arbejdet i 201 time ikke-indtægtsgivende – ikke-indtægtsgivende arbejde er noget meget flagrende; om det er havearbejde eller læserbrevsskribentvirksomhed eller babysitting, det er noget, man kan trække og hale i og fortolke hos disse myndigheder, som skal beskæftige sig med denne lovgivning – så kan man definitivt smide manden ud af efterlønssystemet. Når han er smidt ud af efterlønssystemet, så kan han ikke komme ind igen. Men han, som man fra socialdemokraternes side ser på med større venlighed, kan fortsætte og få sin halve million fra skatteydernes side. Sådan er det forslag, som er fremsat.

Men ikke nok med det. Den lovtekst, jeg lige læste op, indeholdt i hvert tilfælde den klare bestemmelse, at 200 timers arbejde er det afgørende kriterium, men nu har man ydermere i bidrag til betænkningen fundet på, at hvis man ikke kan lide en mand, der kun har arbejdet 130 timer, så kan man også smide ham ud, for man kan bare kalde hans 130 timer for 260 timer. Man kan bare sige, at hver time, han har arbejdet i, skal tælle for to timer. Der står ganske klart i arbejdsministerens udtalelse i betænkningen, side 2,

fjerde afsnit, at der sker det, at indtægterne – altså for disse 200 timer – omsættes til timer ved brug af kassens omregningssats, og at der fradrages for dette antal timer i efterlønnen. Det betyder altså, at den, der har arbejdet 130 timer, og som man ikke kan lide, kan man omregne til 260 timer.

I det hele taget karakteriseres denne lovtekst af, at vi ikke aner, hvad det er, vi skal stemme om på fredag. Det er disse forskellige såkaldte kompetente organisationer ude på arbejdsmarkedet, der skal fastsætte, hvad der er indholdet af det lovforslag, som folketinget skal vedtage her på fredag, og det siger man de skal have tid til at nå før den 1. januar, for da skal loven træde i kraft. Hvorfor i alverden kunne disse mennesker ikke først have lavet de regler, der skal gælde, så vi kunne vide, hvad det var, vi skulle stemme om herinde i folketinget?

Fuldstændig horribelt kommer det til at virke, når man siger, at den, der har drevet selvstændig erhvervsvirksomhed, definitivt og endeligt fortaber enhver ret til efterløn, hvis han ikke ophører med sit personlige arbejde. Problemet er: hvad er så personligt arbejde? Vil det sige, at han besvarer et brev fra momsinspektoratet, der kommer dryssende tre år efter, at han har trukket sig tilbage? Han har personligt arbejde med at sidde og skrive disse syv linjer, hvor han skriver: »I er nogle pjattehoveder«, eller hvad han nu svarer disse momsfolk; så har han arbejdet personligt, og så har han tabt sin ret til efterløn. Man siger, at så snart han har arbejdet personligt med noget, der har at gøre med virksomheden, så mister han retten.

Sådan kan der opdrives i hundredvis af eksempler ned igennem dette lovforslag, hvor det kommer til at virke fuldstændig tilfældigt og vilkårligt og uforudseligt, hvad man kommer frem til. Tag f.eks. en mand, som er gået på efterløn som 60-årig, og som så bliver spurgt fra sin gamle arbejdsplads: kan du ikke lige give en hånd med i et par måneder? Vi har sygdom, vi har spidsbelastning. Hvis han ryger op over 200 timer på den måde, ja, så kan han miste retten til at få efterløn i de næste 6 år, for man kan ikke gå ud og ind af denne efterlønsordning.

Det er dette forslag, som jeg her har skildret – og man kan fortsætte ud i det uendelige og skildre lige så horrible ting – om hvilket arbejdsministeren rejser land og rige